

landsskadelig som den, en tidligere Minister har foretaget sig og nu bøder haardt for.“ (Tidenden sammesteds).

Om disse Udtalelser er det Udvalgets Anskuelse, at Nr. 2 er holdt i en saadan Almindelighed og i øvrigt tager saa øjensynligt Sigte paa Fremtiden, at den ikke særlig vedrører Generalkonsul Hansens Andragende. Nr. 1 og 3 (samt nogle andetsteds spredte mindre væsentlige, som ikke særlig er citerede) fremdrager mulig det personlige Moment stærkere, og Nr. 4 drager maaske en kraftigere Sammenligning, end selve Fordømmelsen af de oplyste Kendsgerninger medfører, og end der under almindelige Forhold vilde blive givet Frihed til fra Folketingets Formandsstol. Men nye eller ubeviste Beskyldninger fremsættes ikke deri, derimod en Bedømmelse af givne Kendsgerninger og Følgeslutninger af denne Bedømmelse, og som ovenfor bemærket er det Tingets Formand, ikke Domstolene, som bør afgøre, om en Folketingsmand iklæder sin Bedømmelse af Kendsgerninger og Følgeslutningerne deraf passende Form eller ikke. Kun hvis der i en Rigsdagsmands Ord aabenbart ligger den Hensigt at fornærme en udenforstaaende i Ly af den grundlovmæssige Uansvarlighed, vilde Forholdet kunne blive et andet, men en saadan Hensigt giver Folketingsmand Stillings Udtalelser om Generalkonsul Hansen aldeles ingen Støtte for.

Folketingets Standpunkt, for saa vidt Vejledning kan findes i tidligere forelig-

gende Tilfælde af Begæring om Samtykke til Sagsanlæg, maa bortset fra de saaledes fremhævede Momenter siges at være, at Medlemmerne skal kunne udtale deres Overbevisning med størst mulig Frihed, og at Tinget kun giver Samtykket, naar meget stærke eller ganske særlige Grunde taler derfor. Men naar henses til den almindelige Enighed i Folketinget om at fordømme det med Dampskibet „Skjoldborg“ foregaaede, vil *Stillings* Udtryk overfor Skibets Reder — hvad enten man i øvrigt billiger eller beklager dem — ikke kunne bibringe Udvalget den Opfattelse, at der foreligger saadan meget stærk eller ganske særlig Grund, som maa føre til at give Samtykket.

Udvalgets Medlemmer *J. C. Christensen* og *Kvist* er enige med det øvrige Udvalg i, at Tinget ikke bør give Samtykke til, at Folketingsmand *Stilling* drages til Ansvar for Domstolene i Anledning af sine Udtalelser om Generalkonsul Hansen, da vi finder, at Medlemmernes Ytringsfrihed alene skal begrænses af Tinget selv gennem dets Formand. Men vi ønsker dog at udtale, at Folketingsmand *Stillings* ovennævnte Udtalelser efter vor Mening var af en saadan Art og Form, at vi beklager, at den fungerende Formand ikke paatalte dem.

Udvalget kan derfor ikke anbefale, at Samtykket gives, og gør ingen Indstilling.

Ivar Berendsen,
Ordfører.

J. C. Christensen.

Valdemar Jensen.

K. M. Klausen,
Formand.

Kvist,
Sekretær.

Povlsen.

Christian Rasmussen var syg, da Betænkningen blev afgivet.